

Yad folket där hemma berättat för mig
För många år sedan var där en man som
var lättburebar. Han var bosatt i en by
i närheten av Åby. Sedan denna man var
död tycks han ej hava ro i sin grav. Folk
som var där på gården såg honom ofta
vandra runt omkring sin gård. De sågo
honom om sommaren då lören var tjedrade
peto på det gröna liggande och slå ned tjuder-
pelen för dem. Så häeds det en gång att
en kvinna som var bosatt i en by som
låg strax intill var och härsat på några
beboare. När hon på aftonen skulle
vandra hem följde hon en rull markladdor
när hon kom ett stycke ut i marken felle
hon se någon ligga på rullen och slå ned
tjuderpelen för de tjedrade lören. Hon gick

Aec. N:r. 39.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.

fram för att se om det var och då fick
hon se att det var den mannen som var
för för många år sedan och den vilken
folken ofta hade talat om och att de sett ho-
nom sedan han var död. När hon skulle
gå vidare kunde hon se flera rätta vägar
utan gårder, så att hon kom på mest-
parten här dit hon skulle. Hon vandrade hela
natten men kunde se flera rätta vägar.
Och det blev fram på morgonen fick hon
se en gård dit hon gick. Sedan skjutade
de henne hem.

Hon i Trälseborgstrakten kunde
landbrukare hade i sin tjänst en flicka
vilken en gång hade kom för att vandra
till sitt hem. När hon gick tillbaka till

Acc: Nr. 39.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

Den tid jag såg honom var hans sista språk
nunt om honom och på denna att han kunde
klappa honom. När han kom till sin
husboud berättade han detta för honom.
I sådana fall till honom att han ej skulle
bery sig om hans utgång till vila men
han kunde ej glömma denna hans kom
han hade sett. Hjältefliskan blev sedan
den sammunis, och en kort tid därefter
dog han.

I sin lag något norr om Trälleby
boud en lantbrukare, som var gift två
gångar och hade med sin första hustru
endast en dotter. Hennes stygnod var
mycket sträng vid honom. En söndag
da hennes far var i kyrkan gick han

Acc. N: r. 39.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

men till en grav och dränkte sig. För
hennes för honom hem och frågade om
hustru var dottern var. Hon svarade att
hon visste det ej. Då gick han ut för att
öka efter sin dotter. Han såg henne
liggande och flöta på vattnet i en grav.

När han till därefter var där frammanför
på denna gård. Då fick dränken tillstånd
att gå och hämta en ny, men han kom
nepu och svarade att han borde ej, för
dottern som hade dränkt sig stod i dörran
till det rum där nyan låg. De gick då
ut och påg hanns alla som var på
gården.